

امکان سنجی بکارگیری یک متدولوژی به منظور ماکزیمم سازی قابلیت اطمینان پیمان های EPC

مصطفی قاضی مرادی

دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت و ساخت- دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

Magham62@yahoo.com

سید مجتبی حسینیعلی پور

استادیار دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه شهید بهشتی

m-hosseinalipour@sbu.ac.ir

واژه‌های کلیدی

قابلیت اطمینان، مدیریت ریسک، پیمان های EPC، موفقیت پروژه، سیستم

چکیده

کاربرد مفهوم قابلیت اطمینان، از جایگاه شایسته‌ی در پروژه‌های عمرانی برخوردار نیست. این واژه در برنامه‌ریزی صنایع مختلف از جایگاه رزشمندی برخوردار بوده که به آنها پایایی بالایی داده است. در راستای کاربرد این مفهوم در پروژه‌های عمرانی، نگاه سیستماتیک به پیمان‌های EPC از جمله نکاتی است که باید در پروژه‌های عمرانی مورد توجه قرار گیرد. کار پیش رو با تعریف و تعیین مشخصات سیستم پیمان‌های EPC، به رانه یک متدولوژی برای محاسبه قابلیت اطمینان سیستم و رتقای آن دست می‌یابد. محاسبه احتمال عدم کارکرد سالم جزاء توسط ریسک‌های تهدید کننده پروژه بجای محاسبه احتمال کارکرد سالم اجزاء سیستم از دیگر نکاتی به شمار می‌رود که کار حاضر را از دیگر کارهای مشابه متمایز نموده است. یکی از نوآوری‌های این تحقیق، یکسان سازی میزان تاثیر ریسک‌ها به شمار می‌آید. ۱۷۶ ریسک از متن شرایط عمومی پیمان‌های EPC استخراج گردید و بررسی‌های لازم راجع به آنها به عمل آمد و رابطه آنها در سیستم پیمان‌های EPC تعیین گردید. یکی از نتایج بررسی‌های یاد شده عبارت است از دست‌یابی به راه‌حلی‌هایی جهت تصمیم‌گیری عملیات یکسان سازی میزان تاثیر ریسک‌ها. رتقای قابلیت اطمینان سیستم با درنظر گرفتن محدودیت‌های مالی آن از دیگر نتایج به شمار می‌رود در انتها با بیان روش‌های ارتقاء و استفاده از آنها در یک مطالعه موردی، نشان داده شده است که قابلیت اطمینان آن از ۱۸.۴٪ به ۶۸٪ ارتقاء یافت.